

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 28. april 2010
Kontor: Færdsels- og våben-
kontoret
Sagsnr.: 2010-156-0224
Dok.: MDT40726

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 5 vedrørende forslag til lov om ændring af færdselsloven og straffeloven (Skærpet indsats mod vandskørsel, indførelse af alkoholordning og udvidet mulighed for udenretlig vedtagelse af førerretsfrakendelse m.v.) (L 179), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 15. april 2010. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Kim Christiansen (DF).

Lars Barfoed

/

Freja Sine Thorsboe

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 5 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af færdselsloven og straffeloven (Skærpet indsats mod vanvidskørsel, indførelse af alkoholordning og udvidet mulighed for udenretlig vedtagelse af førerretsfrakendelse m.v.) (L 179):

”Vil ministeren beskrive proceduren for afdækning af, om en bilist er påvirket af narkotika, og kan ministeren bekræfte, at der kun rejses sigtelser om narkotikapåvirkning i meget få procent af de tilfælde, hvor der er mistanke om det?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, som har oplyst følgende:

”Den 1. juli 2007 blev der indført en nulgrænse for euforiserende stoffer under kørsel med motordrevne køretøjer. Rigspolitiet har gennem de senere år haft fokus på at sikre, at spiritus- og narkokontrol sidestilles, når politiet foretager færdselskontrol af førere af motordrevne køretøjer. Det er i den forbindelse Rigspolitiets indtryk, at de kontrollerende politifolks bevidsthed om denne overtrædelsestype er blevet større gennem de seneste år.

Den indledende mistanke om, hvorvidt en bilist er påvirket af narkotika (overtrædelse af færdselslovens § 54, stk. 1 eller 2) hviler på den kontrollerende politimands skøn. Mistanken om påvirkethed kan opstå på baggrund af den mistænkte kørsel, tilstand, optræden eller lugt, eller der kan være genstande i køretøjet, som indikerer et misbrug. Ligeledes kan anmeldelse fra borgere eller antræffelsestidspunkt og -sted give grundlag for en mistanke om indtagelse af forbudte stoffer.

Efter færdselslovens § 55 har føreren altid pligt til at lade sine øjne besigtige. Ved øjenbesigtigelse kan politiet danne sig et umiddelbart indtryk af, om en person har indtaget euforiserende stoffer. Ved øjenbesigtigelsen vurderes bl.a. størrelsen af den pågældendes pupiller, herunder pupillernes reaktion på lys. Afhængig af hvilket bevidsthedspåvirkende stof, der er indtaget, vil den pågældendes pupiller reagere på en bestemt måde, der er karakteristisk for indtagelse af en bestemt type stof. Rigspolitiet har udviklet et hjælperedskab – et såkaldt ”pupillometer”, som politiet kan anvende ved øjenbesigtigelse.

Øjenbesigtigelse kan alene anvendes som indikation for påvirkethed. Hvis pupillometertesten – helt eller delvist viser tegn på påvirkethed - vil politiet derfor som altovervejende

udgangspunkt rejse sigtelse og foranstalte, at der bliver udtaget en blodprøve af den mistænkte, hvilken blodprøve kan anvendes som bevis under sagen. Hvis der foreligger mistanke om overtrædelse af færdselslovens § 54, stk. 2, idet føreren f.eks. som følge påvirkning af narko har været ude af stand til at føre køretøjet på betryggende måde, vil der normalt endvidere blive foretaget en fuldstændig lægeundersøgelse af føreren.”